

ایران در هفته‌ای که گذشت!

(۳۳)

بهرام رحمانی

bamdadpress@swipnet.se

جنگ خونین و وحشیانه آمریکا و بریتانیا، بر علیه مردم عراق، مشغله و مشکل روز مردم جهان شده است و طبیعتاً این مسئله تأثیر بیش‌تری بر جامعه ایران می‌گذارد. نگرانی و تشویش مردم ایران، به ویژه روستاها و شهرهای مرزی با عراق، با توجه به زمزمه‌های شومی که طیف سلطنت طلب راه انداخته‌اند، ((پس از عراق، نوبت ایران))، بیش‌تر است.

مردم ایران، ۲۴ سال مبارزه سخت و کمرشکنی را بر علیه رژیم جمهوری اسلامی پیش برده‌اند، اکنون این مبارزه به مرحله‌ای رسیده است که اکثریت مردم ایران، به ویژه کارگران، زنان، جوانان، دانش‌جویان، معلمان و سال‌مندان، از جمهوری اسلامی ایران نفرت دارند. آن‌ها عزم کرده‌اند که بساط جمهوری اسلامی را با یک انقلاب اجتماعی برچینند و حکومت دل‌خواه و انسانی خود را برقرار سازند. در چنین وضعیتی حمله آمریکا، به ایران، این مبارزه را به عقب می‌راند و دست جمهوری اسلامی را در سرکوب بیش‌تر مبارزات مردم باز می‌گذارد. یا اگر احتمالاً رژیم جمهوری اسلامی با دخالت نظامی آمریکا و متحدانش برکنار شود، چهره زشت دیگری چون جمهوری اسلامی، بر بالا سر مردم، خواهد داشت. بنابراین در چنین شرایطی بسیار مهم است که مبارزه توده‌های مردم علیه جمهوری اسلامی تشدید شود. در عین حال نباید اجازه داد که طرفدارن جنگ آمریکا و متحدانش علیه عراق، از نویسندگان داخل کشور مانند مسعود بهنود، تا خارج از کشور مانند باقر پرهام و همچنین از طریق نهادها و سازمان‌های داخل و خارج از کشور، افکار عمومی مردم ایران را مسموم سازند.

افراد و جریاناتی که خود را با سیاست‌های میلیتاریستی و امپریالیستی آمریکا و بریتانیا، هم‌آهنگ می‌سازند و نه تنها که با این جنگ غیرانسانی مخالفت نمی‌کنند بلکه مهر تایید نیز به آن می‌زنند، نمی‌توانند افراد و جریاناتی انسان‌دوست، صلح طلب، دمکرات و طرفدار آزادی‌های سیاسی و اجتماعی باشند. موضع‌گیری در قبال این جنگ، افکار و چشم‌انداز همه را به نمایش گذاشته است.

جنگ طلبان و پول پرستان، که منافع حقیر اقتصادی و سیاسی امروز و فردایشان را در نظر دارند، مانند سلطنت طلبان از جنگ دفاع می کنند. این ها به ضایعات انسانی و نابودی منابع حیاتی عراق کم ترین اهمیتی نمی دهند، پس این جریانات چگونه می توانند در فردای ایران، دمکرات و آزادی خواه بشوند؟! هیچ انسان آزادی خواه، دمکرات، چپ، کمونیست و تحت ستم نمی تواند طرفدار این جنگ باشد. جنگ غیر از فلاکت بدبختی و ویرانی و کشتار سود دیگری ندارد. به خصوص جامعه ایران، به آن مرحله از سطح آگاهی طبقاتی و مبارزاتی رسیده است که نیازی ندارد تا به زور جنگ و سرنیزه آمریکا و متحدانش، به «دمکراسی» و «آزادی» برسد. وانگهی آمریکا و متحدانش، کجای دنیا «دمکراسی» اعطا کرده اند که ایران، از این قافله عقب بماند؟ شاید اسم دیگر پرتاب بمب اتمی بر سر مردم هیروشیما، ناکازاکی، اشغال ویتنام و کشتار مردم این کشور، لشکرکشی به سومالی، رواندا، افغانستان و دخالت و سازمان دهی کودتاهای نظامی در نیکاراگوئه، ایران، ترکیه، پاکستان و... «دمکراسی» باشد؟!

اکثریت مردم ایران، مخالف حمله نظامی آمریکا و بریتانیا، به عراق هستند. بی شک اگر آمریکا و متحدانش خیال حمله به ایران را داشته باشند، این مردم مجبور خواهند بود، در دو جبهه مبارزه کنند، یکی در جبهه سرنگونی جمهوری اسلامی و دیگری در برابر اشغالگران آمریکایی. در یک نظرسنجی که اخیراً در تهران صورت گرفته است، نشان می دهد که ۸۶ درصد مردم تهران مخالف حمله آمریکا و بریتانیا، به عراق هستند. «در پی حمله آمریکا و انگلیس به عراق و بازتاب آن در افکار عمومی، خبرگزاری دانش جوان ایران، روز گذشته (سوم فروردین) به صورت تلفنی در سطح شهر تهران درباره این موضوع، نظرسنجی کرد. در این نظرسنجی ۸۶ درصد مخالفت خود را با جنگ اعلام کردند».

تأثیر این جنگ، رژیم جمهوری اسلامی را نیز به وحشت انداخته است. هواپیماهای آمریکایی و بریتانیایی چندین بار حریم ایران را نقض کردند. در پی این وقایع، مهدی دانش یزدی مدیرکل حقوقی وزارت امور خارجه ایران، اعتراض ایران را به نقض حریم هوایی اش به سفیر سوئیس به عنوان حافظ منافع آمریکا و همچنین سفیر بریتانیا ابلاغ کرد. براساس گزارش های موجود، موج ناشی از انفجارهای داخل عراق، شیشه پنجره های ساختمان های واقع بر نوار مرزی ایران و عراق را لرزانده است. به دلیل متمرکز شدن بخشی از جنگ، در مرز ایران، نگرانی مردم این مناطق تشدید

شده و بسیاری از ساکنان مناطق مرزی خانه‌های خود را ترک کرده و به داخل شهرهای ایران و نزدیکیان و اقوام‌شان رفته‌اند.

به گزارش ایرنا، صدای غرش توپ و تانک و هواپیما، ناشی از حملات وسیع و مداوم نیروهای آمریکایی و بریتانیایی در نواحی مرزی ایران و عراق، در استان‌های خوزستان و ایلام شنیده می‌شود و دود ناشی از انفجارهای جنگ نیز قابل رویت است. این وضعیت مردم را شدیداً نگران ساخته است. پس از اصابت این موشک‌ها به خاک ایران، شورای امنیت ملی جمهوری اسلامی، عصر روز دوشنبه ۲۴ مارس (دوم فروردین ۱۳۸۲)، جلسه اضطراری تشکیل داد تا موقعیت جنگ در عراق و تاثیر آن در ایران را بررسی کند. در این جلسه که ریاست آن را محمد خاتمی رییس جمهور به عهده داشت، علی خامنه‌ای رهبر جمهوری اسلامی، رییس قوه قضائیه، دبیر شورای امنیت ملی، وزیر اطلاعات، وزیر کشور، فرمانده سپاه پاسداران و ارتش و دیگر اعضای این شورا شرکت داشتند. محور اصلی این نشست بررسی بحران عراق و عملیات نظامی آمریکا و بریتانیا و پیامدهای آن بر ایران بود.

آیت‌الله علی خامنه‌ای رهبر جمهوری اسلامی، در پیام نوروزی خود خطاب به مردم ایران، این حمله را ظهور هیتلریسم جدید و بسیار خطرناک توصیف کرده است. ترس این رهبر مرتجع از جنگ جاری آمریکا و متحدانش در عراق واقعی است، اما فردی که خودش رهبری یک رژیم فاشیست، آدمکش و تروریستی را به عهده دارد، اظهارنظرش مبنی بر «ظهور هیتلریسم جدید» مضحک است و قبل از هر کس پای خودش را می‌گیرد. انگار جمهوری اسلامی در ۲۴ سال حاکمیت خونینش به رهبری خمینی و خامنه‌ای، جنایات‌شان کم‌تر از جنایات هیتلر بوده است. خامنه‌ای، بهتر از هر کسی می‌داند که اگر حمله به ایران، از جانب عراق شروع شد، اما این کشور از سال دوم جنگ، اعلام آمادگی کرد تا از ایران عقب‌نشینی کند، خسارت جنگی بپردازد تا بین دو کشور صلح برقرار گردد، اما این خمینی بود که جنگ را یک «نعمت الهی» نامید و بر ادامه جنگ ارتجاعی و خونین ۸ ساله پافشاری کرد. بدین سان خمینی و خامنه‌ای خودشان ادامه دهندگان سیاست‌های جانیانه و وحشیانه هیتلر در ۲۴ سال حاکمیت خود در ایران هستند و اکنون سال‌هاست که کلیت این رژیم، به ویژه خود خامنه‌ای، مورد تنفر اکثریت مردم ایران است.

در حالی که نزدیک به نیم میلیون نفر از مردم کردستان عراق، از ترس جنگ و بمباران شهرها را ترک کرده‌اند و به مناطق روستایی، کوهستانی و مرزهای ایران رفته‌اند اما ارتش و سپاه پاسداران

سرکوب‌گر جمهوری اسلامی، با بی‌رحمی مانع ورود این آوارگان به داخل مرزهای ایران هستند. در حالی که اگر این نیروها مانع ورود این انسان‌های رنج‌دیده نشوند مردم فقیر و محروم کردستان، با استقبال گرمی از این آوارگان، سرپناه و سفره خود را با این‌ها تقسیم خواهند کرد. مردم ایران، باید یکی از خواسته‌هایشان این باشد که مرزها به روی آوارگان، کرد و عرب باز شود و جمهوری اسلامی، موظف به تامین تغذیه، بهداشت و درمان و سرپناه آن‌ها باشد و از سوی دیگر نباید مانع کمک‌رسانی‌های مردمی به آوارگان شود. همچنین جوامع بین‌المللی باید به وظایف خودشان در قبال آوارگان عمل کنند.

از سوی دیگر این جنگ، سبب شده است که هزاران نفر از کارگران شیلات جنوب بی‌کار شوند. معاون صید و صیادی شیلات استان خوزستان اعلام کرده است، «برآورد شده است، جنگ در عراق ماهیانه نزدیک به ۵۷ میلیارد ریال به صنعت صیادی این استان خسارت وارد می‌کند». عبدالحسین سراج خرمی، روز سه‌شنبه در گفت‌وگو با ایرنا در آبادان گفت: «از این میزان ۵۵ میلیارد و ۵۷۰ میلیون ریال مربوط به خسارات مستقیم صیادی و یک میلیارد و ۴۲۵ میلیارد ریال مربوط به حمل و نقل و زیر مجموعه صیادی است». وی افزود: «از آغاز جنگ آمریکا و انگلیس علیه عراق، سی هزار صیاد دائمی و فصلی ساکن استان خوزستان به دلایل امنیتی صید و صیادی نداشته و بی‌کار شده‌اند». ۷۶۰ فروند لنج و شناور و یک‌هزار و ۷۵۷ قایق کوچک صیادی در استان خوزستان به فعالیت صیادی مشغول هستند.

بدین ترتیب مردم معترض و محروم آبادان و خرمشهر، با تجمع در برابر فرمانداری آبادان و خرمشهر نسبت به بی‌توجهی رژیم، به وضعیت پیش آمده اعتراض کردند.

بنا به گزارش‌های منتشر شده، حدود ۴۰۰ خانوار در برابر فرمانداری آبادان و حدود ۱۵۰۰ خانوار در برابر فرمانداری خرمشهر تجمع کردند و نسبت به عدم در اختیار قرار دادن تجهیزات ایمنی به خصوص ماسک‌های ضدشیمیایی و همچنین جلوگیری فرمانداری از جمع کردن ائاثیه خود، برای خروج از شهر اعتراض کردند. گفته می‌شود که حدود ۳۰ درصد از مردم آبادان و خرمشهر از ترس موشک‌باران‌ها و وحشت آمریکا و بریتانیا، شهرها را ترک کرده‌اند.

گزارش‌ها حاکی از این است که در این تجمع شعارهایی بر علیه فرمانداری و مسئولان رژیم داده می‌شد.

واقعه دیگر ایران، در هفته گذشته کنفرانس مطبوعاتی آیت الله محمدباقر حکیم، رییس (مجلس اعلاى انقلاب اسلامى عراق)، در تهران بود. مجلس اعلاى عراق، به عنوان بازوى جمهورى عمل مى کند و نیروهاى آن در صفوف حزب الله و سپاه پاسداران آموزش دیده اند، یکى از جریاناتى است که به عنوان اپوزیسیون عراقى، با آمریکا و انگلیس همکارى مى کند. این جریان دو هفته پیش نیروهاى خود را به نام ((سپاه بدر)) از ایران وارد کردستان عراق کرد تا در همکارى با نیروهاى کرد و آمریکایى و انگلیسى در جبهه شمال شرکت کنند. این نیروها که تعدادشان بین سه تا پنج هزار نفر اعلام شده است، در شهر سلیمانیه رژه رفتند. گفته مى شود که فرماندهان سپاه پاسداران و عوامل اطلاعاتى جمهورى اسلامى نیز در صفوف این نیرو هستند.

سردمداران مجلس اعلاى انقلاب اسلامى عراق، تصورشان این بود که با حمله آمریکا و بریتانیا، ارتش عراق تسلیم خواهد شد؛ مردم، از جمله شهرهاى شیعه نشین جنوب عراق، با دسته گل از نیروهاى اشغال گر استقبال خواهند کرد و با سقوط حکومت عراق، اپوزیسیون مورد نظر آمریکا، از جمله مجلس اعلاى عراق، به حاکمیت خواهد رسید، اما وقتى چنین نشد و مردم نیز از سربازان آدم کش آمریکایى و بریتانیایى، استقبال نکردند، بلکه بر عکس در مقابل این اشغال گران به اعتراض نیز برخاستند. در چنین روندى موضع این جریان تغییر کرد و ظاهرا به جرگه منتقدین جنگ پیوست.

آیت الله حکیم، در یک کنفرانس مطبوعاتی، حکومت احتمالى آینده عراق را چنین توصیف کرد: ((نیروهاى معارض عراقى در جلسه هاى خود در مورد حکومت آینده عراق بر این نکات توافق کردند؛ که حکومت آینده باید حکومت دمکراتیک باشد و نسبت به دین اسلام و احکام و ارزش هاى اسلامى احترام بگذارد...)). همین اظهارنظر حکیم، کافى ست که هر انسانى به فکر وادارد و به این نتیجه برساند که احتمالا مردم عراق از چاله در نیامده به چاه خواهند افتاد و اسیر عناصر جمهورى اسلامى خواهند شد. وی در عین حال در رابطه با خروج نیروهاى آمریکایى و بریتانیایى اقرار مى کند و مى گوید: ((ما زمان خروج این نیروها را نمى توانیم تعیین کنیم. ولی خود آن ها نیز مى گویند در نزدیک ترین زمان از خاک عراق خارج مى شویم!!))!

بدین ترتیب در حالى که مردم مخالف جنگ آمریکا و بریتانیا علیه عراق هستند، در عین حال با اصابت موشک هاى آمریکایى به خوزستان و کردستان، نگران و سراسیمه شده اند که در مقابل این حملات، رژیم جمهورى اسلامى، هیچ تدارک ایمنى، از جمله ماسک هاى ضدشیمیایى در بین مردم

شهرها و روستاهای مرزی با عراق توزیع نکرده است. در حقیقت جمهوری اسلامی، برای در امان ماندن مردم، هیچ گونه تدابیر ایمنی به کار نبسته است.

مردم آزادی خواه و انسان دوست و ضد جنگ باید اعتراض خود را بر علیه جمهوری اسلامی گسترش دهند تا از این طریق مطالبات خود را به این رژیم تحمیل کنند.

جمهوری اسلامی مسئول تامین وسایل ایمنی برای شهروندان مناطق مرزی خوزستان و کردستان است. باید وسایل ایمنی مانند ماسک های ضد شیمیایی برای مردم روستاها و شهرهای مرزی فراهم کند. همچنین جمهوری اسلامی، باید مرزهای خود را برای پذیرایی از آوارگان عراقی باز بگذارد و امکانات مور نیاز آنان، مانند مواد غذایی، مسکن، دارو و دیگر نیازمندی های آن هایشان را تامین کند.

۲۸ مارس ۲۰۰۳